

Nguyễn Phú Trọng thốt ra cho rõ ràng: “Xây dựng, chỉnh đốn Đảng là công việc phức tạp, nhưng không thể không làm, vì nó liên quan đến sinh mệnh của Đảng và số phận vong của chế độ”.

Nguyễn Phú Trọng

Đầu tiên trong, ngoài nước và cộng đồng quốc tế hầu hết các sáng suốt và lời tuyên bố của Nguyễn Phú Trọng là khai mạc của Ban Chấp Hành Trung ương Đảng Cộng Sản Việt Nam lần thứ IV tại Hà Nội ngày 26/12/2011, ông ta đã cho rõ ràng: “Xây dựng và chỉnh đốn Đảng nếu không muốn bị sụp đổ”. Bài phát biểu khai mạc của ông bí thư Nguyễn Phú Trọng đã làm hồi hộp nóng lên bởi tính chất quan trọng của nó. Nguyễn Phú Trọng thốt ra cho rõ ràng: “Xây dựng, chỉnh đốn Đảng là công việc phức tạp, nhưng không thể không làm, vì nó liên quan đến sinh mệnh của Đảng và số phận vong của chế độ”. Sự thật là thế, nhưng từ xưa tới nay, người ta thường chỉ nghe thấy những lời tuyên truyền khoe khoang là các lãnh đạo Đảng và những người hèn nhát, chỉ chấp nhận thụ động mà thôi ông lãnh đạo nào dám nhìn thẳng vào thực chất của vấn đề.

Nói đến ‘xây dựng, chỉnh đốn Đảng’ với Việt cộng là đi vào vô vọng của chế độ. Vì cái chế độ xây dựng bằng tay của kẻ thù hèn đớn đến tận cùng tranh cách mạng cướp chính quyền. Đến khi có chính quyền thì thiếp lập chế độ Độc Đảng, Độc Tài, Toàn Trữ. Bị nhân dân thành đối tượng khinh bỉ, bóc lột của chế độ. Khi nhân dân trở thành kẻ thù của chế độ. Bị những viên thành thủ lĩnh lập vua, quan thủ lĩnh cướp bóc quyền. Khi lý tưởng cộng sản đã bị nhân loại liệng vào thùng rác lịch sử, thì Việt cộng phải tìm cách chuyển theo áp dụng chế độ phát triển từ bên. Buộc chế độ phải cho những viên dơ bẩn vào quyền lực để làm giàu. Bị những viên thành thủ “Tổ Bẩn Đ”. Cộng chế độ thành hình thức “Mafia Phong Kiêu”. Tất cả là vua làm ăn bất chính có võ trang, vua có quyền hành chính trị “cha truyền, con nối”. Nhà nước do chế độ độc quyền lãnh đạo, chế độ nhiên phải tỏ ra mặt họ thủ lĩnh luật pháp để đáp ứng với nhu cầu độc quyền của mình, nhằm làm giàu của chế độ và tham nhũng của chế độ viên. Chế độ có những máy móc giết người chế độ viên, máy móc bạo lực, và phát triển chế độ độc quyền và chế độ.

Theo giáo sư Tô Trung Lai, nguyên viên trưởng Viện Khoa Học Xã Hội cho ý kiến với biên tập viên Mục Lâm, đài RFA với lời kêu gọi của Nguyễn Phú Trọng như sau: “Với tư cách là đảng viên hơn 50 năm tuổi đảng rồi, tôi rất mừng nếu ông thủ lĩnh bí thư nhìn ra được điều đó. Vấn đề đặt ra là tìm gì và pháp nào để chỉnh đốn đảng. Nếu từ phê bình, tự chỉnh đốn mình thì tôi không tin lắm, việc từ phê bình đó, nếu không có mặt chế độ và hành động họ trả và làm áp lực. Nếu anh không tự chỉnh đốn thì anh bị gạt đi. Tỏ ra mặt chế độ yếu thì mới chỉnh đốn đảng được. Nếu như chỉ kêu gọi hãy thế này, hãy thế nọ thì tôi cho rằng vô duyên”. Ông nhìn nhận: “Mặt trong những nguyên nhân rất cần làm cho đảng càng ngày càng mặt uy tín trong dân chúng, là việc các

và nắm quyền trong tay, quyền hành rồi thì đi mà tham nhũng”. GS Tô Ng Lai đi thẳng vào vấn đề thực thi Dân Chủ, mà Nguyễn Phú Trọng không hề dám nhắc tới. Theo ông: “Giới pháp đó là phải thực sự mở rộng dân chủ. Tôi nên mở một câu phê bình mạnh mẽ. Đòi hỏi mạnh mẽ. Tranh luận mạnh mẽ. Phải bình luận mạnh mẽ, không chỉ riêng trong đảng, mà còn trong xã hội nữa. Phải dùng áp lực của xã hội tác động vào đảng, để đảng tự chuyển biến”. Nói như vậy có nghĩa là phải có Tự Do Ngôn Luận. Tự Do Chính Đảng. Tự Do Tôn Giáo. Tự Do Nghề nghiệp. Bên đi mà đi không đi về Tự Do.

Chính vì không dám thực hiện dân chủ hóa chế độ với toàn dân, nên trong bài phát biểu buổi họp hôm 31/12/2011, Nguyễn Phú Trọng cho biết: “Hội nghị đã có gần 400 ý kiến phát biểu. Hội nghị đã thảo luận và quyết định ban hành Nghị Quyết để lãnh đạo, chỉ đạo kết thúc hệ thống từ nay đến năm 2020. Các chỉ tiêu cũng thống nhất cao với số cần thiết phải ban hành Nghị Quyết của Trung ương và “Mặt số vốn để cấp bách và xây dựng đảng hiện nay” với 3 nội dung trọng yếu:

1- Ngăn chặn, đẩy lùi tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của các bộ phận không nhỏ cán bộ đảng viên, nhất là các bộ lãnh đạo quản lý các cấp.

2- Xây dựng đội ngũ lãnh đạo quản lý, nhất là cấp trung ương, đáp ứng yêu cầu sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế.

3- Xác định rõ thẩm quyền, trách nhiệm cá nhân người đứng đầu cấp ủy, chính quyền và mối quan hệ với tập thể cấp ủy, chính quyền, cơ quan, đơn vị.

Ba nội dung này có quan hệ mật thiết với nhau, trong đó nội dung thứ nhất là trọng tâm, xuyên suốt và cũng là cấp bách nhất”.

Với gần 400 ý kiến phát biểu, chế độ biểu quyết có ý kiến nào giáng với ý kiến của GS Tô Ng Lai hay không? Nhưng với 3 nội dung của Quyết Nghị, thì cái Trung ương Đảng chấp hành quyền tham nhũng này, chỉ làm việc lý lẽ, làm việc cho có. Chế độ “ngăn chặn, đẩy lùi tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo, quản lý các cấp” và ông Trọng còn đòi: “Số lượng mà của Trung ương là các cơ quan trọng, có ý nghĩa quyết định. Đảng đảng chỉ ủy Viên Trung ương Đảng. Ủy viên Bộ Chính Trị, Ban Bí Thư tư giác, giám sát mà làm trọng, tư phê bình, kiểm điểm, nhìn lại mình, cái gì tốt thì phát huy, cái gì xấu thì loại bỏ; tránh xa mặt trái của danh lợi. Nếu giám sát như người tốt, việc tốt, ngăn ngừa, cảnh báo, phê phán những việc làm sai trái. Để tranh mạnh mẽ chế độ nghĩa cá nhân, thói ích kỷ, vụ lợi, đẩy lùi mặt trái của quan trọng tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, tham nhũng lãng phí”. Đây đúng là sự đòi hỏi không ngừng, của một kẻ không tự nhìn lại bản chất của mình và đảng đảng của mình. Họ là đã tự cảm nhận được tình trạng lại đen tối của mình và của đảng sắp tới giờ, nên nói như vậy.

Theo giáo sư Chu Hạo: “Nếu như đảng không giám sát mà trong chuyên môn tôn pháp luật thì cái niềm tin này không còn. Nếu niềm tin trong lòng dân không còn thì tính chính đáng của sự lãnh đạo của đảng không còn nữa”. “Người dân mới thành phần vốn có đạo đức sống trong một xã hội bình đẳng và thống nhất tôn pháp luật pháp trị khi nói tới những thành tựu có tính tuyên truyền hơn là mặt trái của xã hội. Nếu đảng Cộng sản Việt nam thất bại như những chế độ đã đổ

tiếp tục lãnh đạo đất nước thì con đường duy nhất là đường phải xem luật pháp cao hơn Đảng".
Nhưng xin hỏi thế, thế luật pháp đó là thế luật pháp nào?. Luật pháp do cộng đồng làm ra và đang được thi hành tại Việt nam là luật Tùy Tịch Phi Pháp. Nó là thế "Luật Pháp Hóa" nhưng hành vi trấn áp toàn dân, vi phạm nhân quyền. Làm phép nguyền cho tham nhũng tị tị và phát triển. Vậy báo Đảng phải đường dẫn luật pháp do chính đồng cộng sản tạo ra, nhưng làm công cụ khủng bố toàn dân, để quyền lãnh đạo nhà nước, toàn quyền tham nhũng, qua các công ty quốc doanh. Nếu vậy thì cũng như không! Còn bất cộng đồng phải tuân hành theo Luật Dân Chủ Trọng Pháp, đúng với nhu cầu toàn dân, thì Việt nam chưa có. Nếu có thì tiếp tục Đảng và chế độ độc tài Việt cộng phải ra đi. Đây mới chính là mối lo của Nguyễn Phú Trọng. Nhưng đó là lợi ích yêu cầu lịch sử nhân loại và cũng là cuộc vận động lịch sử của dân tộc Việt nam sắp phải đến.